

"ויקרא את שם המקום ההוא קברות התאוה"

הרמב"ם כותב שכשליהודי יש מחשבות רעות זה כי הוא פנוי ולא לומד תורה, וזה פירוש הפסוק "ויקרא את שם המקום" - כשיהודי קורא ולומד את התורה שהוא כולו שמות של המקום - הקב"ה, אזי "קברות התאוה" - הוא קובר את כל התאוות.

אמת ליעקב

אנקודל'ה

"וזה מעשה המנורה"

כתוב שמשה רבנו התקשה במעשה המנורה, ובפרשת תרומה אומר רש"י שהקב"ה אמר למשה "השלך את הככר לאור ויהי נעשית מאליה", אומר הדברי ישראל ממודז'יץ שזה בא ללמדנו **יסוד לחיים** שאם יש ליהודי בעיה בפרנסה או כל צרה אחרת שהוא - אומר הקב"ה "השלך לאור" - תזרוק את זה לאש להקב"ה - לאור פני מלך חיים - ויהי נעשית מאליה" - והוא כבר יפתור לך את זה ככתוב "השלך על וכו'.

דברי ישראל

"והאספסוף אשר בקרבו התאוה...מי יאכילנו

בשר...זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים"

לכאורה מה קשור הדגה במצרים לזה שהם רוצים בשר? אלא כתוב על המן שהם יכלו לטעום כל טעם שכבר טעמו בעבר אבל לא משהו שהם לא טעמו עדיין וכאן מחדש הברדיטשובר חידוש גדול - שאין טעמו של בשר כשר כטעמו של בשר לא כשר, וממילא את הדגה הם טעמו גם במצרים עם סנפיר וקשקשת אבל בשר לא היה להם.

קדושת לוי

"קח את הלויים מתוך בני ישראל"

האות האמצעית במילה "ישראל" זאת ר"יש, ריש אותיות "שיר" - "קח את הלויים" - שישירו בבית המקדש "מתוך בני ישראל" מתוך האות המרכזית של המילה ישראל.

צדיקים

וראיתי עוד משהו על אותו הדרך כשכותבים את המילה ישראל במילוי - הכוונה כל אות לשעצמה - האותיות האמצעיות יוצא לויים - דהיינו כך: יוד שין ריש אלף למד - וזהו הכוונה "קח את הלויים מתוך בני ישראל" - מתוך האותיות המרכזיות המילה ישראל.

מפי השמועה

הגיליון לזכות ולבריאות אדונינו מורינו
ורבנו ר' ישכר דוב בן מרים שליט"א

"ויעש כן אהרון"

מפרש רש"י על הפסוק "מגיד שבחו שלא שינה" מה הכוונה שלא שינה? לא שינה ממה? וראיתי כמה תירוצים על העניין הזה:

כתוב בבראשית בבריאת העולם "ויאמר אלוקים יהי אור" בכל דבר שהקב"ה ברא כתוב בסוף "ויהי כן" אבל באור לא כתוב "ויהי כן" ואומר המדרש על זה שהקב"ה לקח את האור וגנזו לצדיקים לעתיד לבוא, אומרת התורה כאן "ויעש כן אהרון" - שהדליק את האור האמיתי וזהו "ויעש כן" - במקום ה"ויהי כן" של בריאת העולם, "שלא שינה" - מאותו אור הגנוז שהקב"ה גנז לצדיקים.

חנוכת התורה

אהרון הכהן מרוב התלהבות היה מסוגל לשבור הכל ולהפוך את המנורה, אך אם כל זאת לא שינה כלום והתאפק וזהו שבחו.

קדושת לוי

פעמים שאדם עולה לגדולה ונכנס בו יהירות מסוימת ופתאום פחות מתאים לו לדבר עם פשוטי העם וזאת הייתה גדולתו של אהרון הכהן - "שלא שינה" - שלמרות שעלה לגדולה המשיך כרגיל לדבר עם כל אחד למרות המעמד החדש.

ר' מאיר מפרמישלאן

כשאדם מעונין להעביר מסר כלשהו הוא מצליח להסביר רק כ-10 אחוז מהחשיבה שלו, והאדם שהוסבר לו קולט רק כ-10 אחוז ממה שהוא שמע וכן הלאה, כאן בפרשה ה' אמר למשה שיגיד לאהרון את מצוות המנורה, ועל זה אומרת התורה "ויעש כן אהרון" - בדיוק כמחשבת הקב"ה - "להגיד שבחו שלא שינה" - ממחשבת הקב"ה עצמו.

ערבי נחל

"ובן חמישים שנה ישוב מצבא העבודה ולא יעבוד עוד"

עד גיל 50 יש מלא נסיונות אך כשמגיעים לגיל חמישים נשאר בעיקר התאוה של הכבוד, אומרת התורה "ומבן חמישים שנה ישוב מצבא העבודה "ולא" - על להיות לא - להיות בענוה "יעבוד עוד" - צריך לעשות עוד הרבה עבודה.

אמרי חיים

נר - תמיד יש השוואה בין הנר לתורה ככתוב "נר מצווה ותורה אור", ולכאורה מה הקשר ביניהם? אלא נר אחרי שמדליקים אותו פעם אחת, בשביל שהוא ימשיך לדלוק - צריך להוסיף שמן כל כמה זמן, כך גם אנחנו כשאנו עושים מצווה אנחנו צריכים כל הזמן לתדלק את זה עם עוד תורה, מצוות ומעשים טובים כדי שלא נתכבה חלילה.

ארון עדות

אזיס ווארט

"ואביה ירק ירק בפניה"

בא התרגום אחרי הרבה שנים ומפרש על הפסוק "מנזף נזיף" - שזה כבר לא יריקה אלא רק נזיפה, בא רש"י שנים אחר כך ואומר "הראה לה פנים זועפות" שזה פחות מנזיפה ואומר מרן האדמו"ר שליט"א שהיום בזמננו רק עם חיוך.

מרן האדמו"ר שליט"א

פרשת המנורה

כתוב שהפסוק הראשון בכל חומש הוא נגד המנורה, בפסוק הראשון של בראשית יש 7 מילים - נגד 7 קני המנורה, בשמות יש 11 מילים נגד 11 הכפתורים, בויקרא יש 9 מילים נגד 9 פרחים, בבמדבר יש 17 מילים נגד 17 טפחים וקצת גובה המנורה, בדברים יש 22 מילים כנגד 22 גביעים, וזהו סגולה לשאדם כשאנו מביין דבר בתורה שיגיד את הפרשה של המנורה בתורה ויאירו עיניו.

בני ישכר

"בהעלותך את הנרות"

אומר רש"י "שצריך להדליק עד שתהא שלהבת עולה מאליה", הצדיק נקרא כהן והיהודים מגיעים לצדיק ככדי שיכניס בהם התלהבות וקירבה להקב"ה, כשמתרחקים מהצדיק אז פחות מתקרבים להשם, אומרת התורה לצדיק "דבר אל אהרון" שאפילו "אל מול" - אפילו אם הם רחוקים והם נמצאים אל מול - שתלהיב אותם כל כך חזק שיאירו עדיין את הנרות - ואפילו שיהיו רחוקים אבל עדיין ההשפעה עליהם עדיין תהיה חזקה "עד שתהא השלהבת עולה מאליה" וזה גם מה שהקב"ה אמר לאהרון "שלך גדולה משלהם" שאתה מדליק את הנשמות של עם ישראל.

מאור ושמש

"והאספסוף אשר בקרבו התאוות תאוה"

לכאורה אם הם באמת רצו לטעום את הדגה - הרי אפשר להרגיש את כל הטעמים במן? אלא העניין הוא כפשט הפסוק "התאוות תאוה" - הם חיפשו את התאוה - את ההרגשה של צורך למשהו טעים אבל בגלל שהמן היה מאכל קדוש הם לא יכלו להרגיש ולכן "התאוות תאוה".

הרב פינקוס

אומר רש"י "לפי שכשראה אהרון את חנוכת הנשיאים חלשה דעתו שלא היה עמהם בחנוכה...אמר לו הקב"ה חייך שלך גדולה משלהם שאתה מדליק ומטיב את הנרות" מפרש על זה המדרש שהקרבת הקרבנות היה רק בזמן שביהמ"ק היה קיים אבל הדלקת הנרות קיימת לעולם ולכאורה איפה מצאנו היום אחרי החורבן הדלקת הנרות? אלא שבזמן ביהמ"ק היה את נר התמיד שדלק כל הזמן, ובזמן חורבן בית המקדש כלי המקדש נבלעו באדמה וממילא המנורה נבלעה כשהנר עדיין דלוק עד עצם היום הזה, וזה מה שהקב"ה ניחם את אהרון הכהן ש"שלך גדולה משלהם" כי הנר שלך תמיד יישאר דלוק.

חידושי הרי"ם

"אלדד ומידד מתנבאים במחנה"

וברש"י "משה מת יהושע מכניס", כל העניין שמשה רבנו לא נכנס לארץ ישראל היה בגלל שהכה בסלע במקום לדבר וזה מה שגרם לאלדד ומידד להתנבא, וזה מה שמרומז בדברי הגמ' "מילה בסלע משתיקה בתרי"א אם משה רבנו היה מדבר אל הסלע - "מילה בסלע", אזי "שתיקה בתרי"א - אזי שתיקה היו שותקים ולא מתנבאים.

צדיקים

לכאורה איך יודעים שזה מה שהם נתנבאו? אלא כתוב אצל בת פרעה "כי מן המים משיתיהו" היה יכול להיות כתוב "ממים משיתיהו" ואז האותיות "ני" ו"ה" היו מתייתרות, וזה מה שאלדד ומידד התנבאו "במח-נה" - מלשון "מח" - תמחק אותיות "נה" של 'מן המים משיתיהו' ואז נשאר רק "ממים" שזה ר"ת "משה מת יהושע מכניס".

חנוכת התורה

"והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה" בכלל ישראל היה שלושה ענווים הכי גדולים: דוד המלך, אברהם אבינו ומשה רבנו, דוד המלך שאמר "ואנכי תולעת ולא איש", אברהם אבינו שאמר "ואנכי עפר ואפר" ומשה רבנו שאמר "ונחננו מה", והתורה מסדרת אותם לפי גדולתם "והאיש משה עניו מאד" - מאד ר"ת מ"שה אברהם ד"וד - משה היה הכי עניו כי לא החזיק מעצמו כלום - "ונחננו מה" וממש ביטל את עצמו, אברהם אבינו אחריו שהחשיב את עצמו כעפר שזה עדיין משהו, ודוד המלך החזיק את עצמו קצת יותר "ואנכי תולעת".

צדיקים